

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1953 m.

birželio

7

SEKMADIENIS

Nr.67(877)

Kaina 15 kap.

NUMERYJE:

1. Tarybų Lietuvoje — 1 pusl.
2. U. ŽUKOVINAS. Laiškas partinės ir valstybinės drausmės — 2 pusl.
3. Daugiau dėmesio kolūkių sieniniams laikraščiams — 2 pusl.
4. Mylėkime knygą — žinių šaltinį (rinkinys) — 3 pusl.
5. I. ARTIMOVAS. Tarpautinė apžvalga — 4 pusl.
6. Mums rašo — 4 pusl.

Knyga — į mases

Tarybinė knyga — galingas socialistinės kultūros ginklas. Geriausiai tarybinės literatūros veikalai yra žmonių auklėjimo komunistinio dvasios priemonė, nes tarybinės literatūros interesai susieti neatskiriama su tarybinės liaudies interesais. Tarybinė knyga padeda kelti darbo žmonių politinį-idejinį lygį, įsigyti reikalingų žinių, ji padeda formuoti tikrąjį tarybinį žmogų, padeda kelti socialistinę kultūrą.

Tarybų valdžios metais knyga Tarybų Lietuvoje labai paplito. Respublikos darbo žmonės gali gimtąją kalbą skaityti marksizmo-leninizmo klasikų, kitų tarybinių tautų rašytojų kūrinius. O lietuvių rašytojų kūriniai, išversti į rusų ir kitų tarybinių tautų kalbas, tampa visos daugiatautės tarybinės liaudies nuosavybe.

Labai išpopuliarėjo tarybinė knyga mūsų rajone. Asmeninės bibliotekės tarsi daugelto kolūkiečių, darbininkų, tarnautojų namuose.

Bet platinant tarybinę knygą masėse rajone yra nemažų trūkumų. Tai parodė ir praėjęs knygų platinimo mėnuo, tai rodo taip pat knygomis prekiaujančių organizacijų mėnesinių planų įvykdymas.

Maža iniciatyvos parodo rajono knygynas. Čia apsiribojama tik knygų pardavimu, o joks darbas propaguojant knygą neatliekamas. Nebuna pasitarimų su knygnešiais ir visuomeniniais knygų platinimo, nesuburtas aktyvas, mažai palaikomi ryšiai su komjaunimo komitetais ir kultūros švietimo darbo skyriais. Todėl ir nenuostabu, kad čia kas mėnuo knygų pardavimo planas neįvykdomas. Pvz., gegužės mėnesio planas įvykdytas tik 55 procentais.

Negeresnė padėtis ir kitose knygų prekyba užsiiminėjančiose organizacijose. „Sąjunginės spaudos“ tinklo darbuotojai, įvykdę knygų platinimo mėnesio planą, daugiau knygų prekyba nesirūpina, pastatę tarybinę knygą lygiaverte preke su ... pieštukais, bloknotais ir kitais plataus vartojimo reikmenimis, kurie parduodami „Sąjunginės spaudos“ kioskuose. O knygų platinimas, ypač kaimo vietovėse, vyksta blogai. Kai kuriose pašto agentūrose jos būna nustumtos į tamsiausią kampą, apdaužytos, apdraskytos. Žinoma, su niokotos knygos niekas nenorės pirkti.

Panašiai yra ir artotųjų kooperacijos parduotuvėse. Ir čia dažniausiai knygoms paskirta prasčiausia vieta, jos suglamžytos, lentynos nepapildomos naujais literatūros veikalais.

Didelį darbą platinant tarybinę knygą gali atlikti mokytojai ir kultūros švietimo įstaigų darbuotojai. Bet tenka pažymėti, kad jie dar pilnai neįvertino savo garbingo vaidmens knygos platinimo darbe. Rajono liaudies švietimo darbuotojai knygų platinimo mėnesio planą įvykdė tik 13 procentų. Dar yra visa eilė mokyklų ir klubų-skaityklų vedėjų, kurie neatsiskaitė su knygynu už paimtas knygas.

Tarybinės knygos platinimas negali apsiriboti kampa-nijomis. Ją reikia platinėti kasdien, aiškinti jos reikšmę darbo žmonėms, žadinti juose meilę tarybinei literatūrai — pačiai priešakinei literatūrai pasaulyje.

Knygos populiarinimas, jos platinimas turi tapti komjaunimo organizacijų, kultūros švietimo įstaigų ir prekybinių organizacijų neatskiriama veiklos dalimi.

Mokytojų vasaros poilsis

Didelė grupė Gomelio srities mokyklų mokytojų išvyko į Krymą, Kaukazo, Rygos pajūrio gydyklą.

Vasarą daugiau kaip 300 liaudies švietimo darbuotojų gaus kelialapius į sanatorijas ir poilsio namus. Dešimtys

dėstytojų dalyvaus turistinėse kelionėse po gimtąjį kraštą, gražiausias Kaukazo, Krymo ir Pavolgio vietoves, dalyvaus ekskursijose į Maskvą, Leningradą, Minską ir kitus miestus.

(TASS—ELTA).

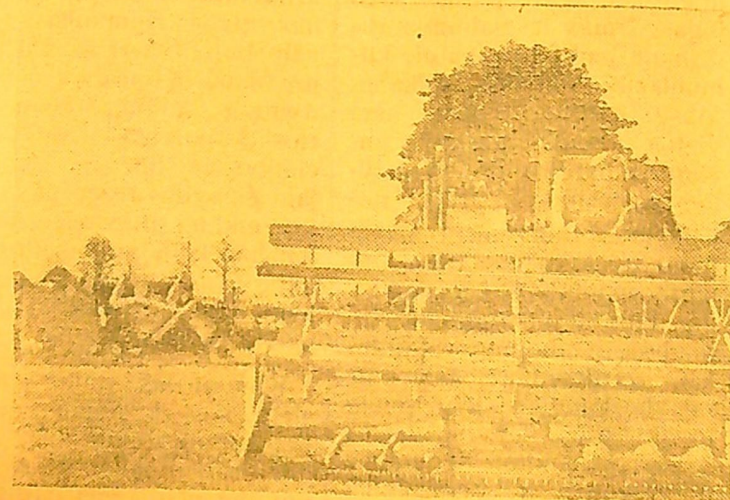
Altajaus miškų atnaujinimas

Rytų Kazachstano miškininkai baigė įveisti naujus medelynus. Jų paskirtis — išauginti sodinimo medžiagą Altajaus miškams atnaujinti. Kalnuose įveisti pušų ir la-

puočių medelynai plote, kuris yra trigubai didesnis, negu pernai. Daugelis medelynų yra pusantro tūkstančio metrų virš jūros lygio.

(TASS—ELTA).

TARYBŲ LIETUVOJE

Maželių MTS kasmet papildoma nauja technika. Šiais metais iš broliškųjų respublikų MTS gavo 4 savaeigius kombainus, 2 linų kombainus, kilnojama grūdų džiovyklą, 3 sudėtingas kuliamašias ir kitą technika. MTS baigė sienapiuvių ir javų nuėmimo mašinų remontą.

Nuotraukoje: MTS mechanikas J. Rakimas bando atremontuoti savaeigį kombainą.

L. Meinerto nuotrauka

(ELTA).

Politinio lavinimosi ratelių klausytojai — gamybos pirmūnai

KRETINGA. (ELTA). Daugelis komjaunimo švietimo tinklo politinio lavinimosi ratelių sėkmingai baigė mokslo metus. Užsiėmimai rateliuose pakėlė politinį ir gamybinį klausytojų aktyvumą.

„Laisvės“ vilnų audimo fabrike užsiėmimus politinio lavinimosi ratelyje baigė 18 jaunuolių ir merginų. Visi jie rodo socialistinės pažiūros į darbą pavyzdį. Antai, audėja P. Sovilovaitė įvykdė penkių mėnesių planą 140 procentų, davusi, 99,9 pro-

cento audinių pirmos rušies. Taip pat puikiai dirba komjaunolės audėjos Šakelytė, Belova, Janulaitytė, verpėjos Zapolienė, Košel, Stančelytė ir kiti ratelio klausytojai. Stachanoviškai dirba politinio lavinimosi ratelio prie Darbėnų MTS klausytojas traktorininkas Pranas Lingys. Jis viršijo pavasarinę lauko darbų užduotį ir sutalpė daug degalų.

Dauguma komjaunimo politinio švietimo tinklo ratelių klausytojų aktyviai dirba agitatoriais.

Pasirengimas šienapiūtei

RASEINIAI, birželio 3 d. (ELTA). Lapgirių tarybinio ūkio kolektyvas rengiasi šienapiūtei. Sudarytas planas, pagal kurį numatyta baigti šienaviną per 10 darbo dienų. Sėtinės žolės ir natūraliosios pievos bus nušienautos tik šienapiūvėmis. Kalviai drg. drg. Dapkus ir Jovarauskas jau atremontavo 5 šienapiūves ir 4 arklinius grėblius. Baigiama remontuoti daržines.

Taip pat numatyta paruošti 600 tonų ankstyvojo siloso.

JONIŠKĖLIŠ, birželio 3 d. (ELTA). Rajono kolūkiečiai ir mechanizatoriai aktyviai rengiasi šienapiūtei. Kolūkiuose atremontuotos 138 šienapiūvės, daug arklinių grėblių, vežimų.

Stalino vardo kolakis vir-

Visuomeninei gyvulininkystei — tvirtą pašarų bazę

JONAVA. (ELTA). Lietuvos KP rajono komiteto eilinis plenumas apsvairstė klausimą apie rajono partinės organizacijos uždavinius sukuriant kolūkinio tvirtą pašarų bazę visuomeninei gyvulininkystei.

Rajono kolūkiams šiais metais skiria rimtesnį dėmesį pašarų gamybai gyvuliams. 18 procentų išplėsti viena-mečių ir daugiamečių žolių bei šakniavaisių pasėlių plotai. Taip pat padidėjo silosinių kultūrų pasėliai. Kolūkiams išvystė silosavimo įrenginių ir daržinių pašarams laikyti statybą, valo pievas ir ganyklas.

Stalino vardo, „Lenino leliu“, S. Nėries vardo ir daugelis kitų žemės ūkio arklinių, viršijusios žolių ir silosinių kultūrų sėjos planą, rūpestingai ruošiasi šienapiūtei ir pašarų silosavimui. Sparčiais tempais remontuojamos šienapiūvės, arkliniai grėbliai, siloso kapoklės. Kolūkių gyvuliai pervedami į papildomą šėrimą šviežia žaliaja mase.

Plenumas pažymėjo taip pat ir rimtus trūkumus stiprinant visuomeninės gyvulininkystės pašarų bazę. Priimtas atitinkamas nutarimas.

Dideli kapitaliniai idėjimai į autotransportą

Autotransportas Tarybų Lietuvoje kaskart vis labiau vystomas. Dabar kapitaliniai idėjimai jį padidinti šeši kartus palyginti su praeitais metais. Atitinkamai išauga keleivių ir krovinių pervežimai.

Šiuo metu autobusų linijų ilgis žymiai padidėja. Vasaros kurortinio sezono laikotarpiui atidaromi specialūs maršrutai, aptarnaujantieji žinomųjų Lietuvos gyvulių ir vasarviečių — Druskininkų, Palangos, Birštono, Valakumėnių, Lampėdžių ir kitų vietų — poilsininkus.

Daugelyje miestų kursuoja taksi „Pobieda“.

Penkiuose stambiosiose miestuose — Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje, Šiauliuose, Panevėžyje suorganizuotas autobusų susisiekimas miesto viduje.

(ELTA).

Pasikalbėjimai apie TSKP įstatus

LAIKYTIS PARTINĖS IR VALSTYBINĖS DRAUSMĖS

Tarybinė liaudis be galo myli ir gerbia Komunistų partiją. Iš daugiametio patyrimo Tarybų Sąjungos darbo žmonės įsitikino, kad mūsų partija neturi kitų interesų, išskyrus liaudies interesus. Partijai vadovaujant, iškovota pasaulinė-istorinė socializmo pergalė mūsų šalyje, visiems laikams panaikintas žmogaus išnaudojimas kito žmogaus.

XIX suvažiavimas apginklavo partiją, tarybinę liaudį didinga ūkinė ir kultūrinė stovybos programa. Penktojo penkmečio plano įvykdymas bus didelis žingsnis mūsų šalies vystymosi iš socializmo į komunizmą kelyje. Gilaudžiai susitelkę apie partiją ir vyriausybę, tarybiniai žmonės gausina savo pastangas vykdant penktojo penkmečio planą, didina savo indėlį į socialistinės Tėvynės galybės ir gynybinio pajėgumo stiprinimo reikalą.

Komunistų partijos jėgą ir nenugalimumą sudaro jos eilių vienybė ir sutelktumas, valios ir veiksmo vienybė, partijos narių mokėjimas sušieti savo valią su partijos valia ir norais. Įirtingoje kovoje su leninizmo priešais iškovotoji mūsų partijos vienybė yra jos tvirtumo ir nenugalimumo pagrindas. Per visą savo didvyrišką istoriją mūsų partija teikė pirmąją reikšmę drausmės stiprinimo, komunistų atsakingumo už partijos įlems pavestą darbą kėlimo klausimams.

Kiekvieno komunisto pareiga yra ir toliau stiprinti Komunistų partiją — didžiąją vairuojančiąją ir vadovujančiąją tarybinės visuomenės jėgą kovoje už komunizmo pastatymą.

XIX suvažiavimo priimti TSKP įstatai yra persunkti rūpinimosi visokeriopu partijos eilių vienybės stiprinimu, partinių organizacijų, visų komunistų kovingumo kėlimu.

Partijos įstatai įpareigoja komunistą „laikytis partinės ir valstybinės drausmės, kuri yra vienodai privaloma visiems partijos nariams. Partijoje negali būti dviejų drausmių — viena vadovams, kita eiliniams. Partija turi vieną drausmę, vieną į taty-

ni: visiems komunistams, nepriklausomai nuo nuopelnų ir jų užimamų vietų. Partinės ir valstybinės drausmės laužymas yra didelė piktybė, daranti partijai žalą, ir todėl nesuderinamas su buvimu jos eilėse“.

Mūsų partija yra laisvanoriška vienminčių-komunistų kovinė sąjunga. Būti komunistu — reiškia visoje savo veikloje vadovautis partijos interesais, skirti visas savo jėgas, žinias ir gabumus didžiajam partijos reikalui, komunizmo statybos reikalui. Mūsų partijos eilėse nėra vietos formaliai pasyviai pažiūrai į partijos ir vyriausybės nutarimus. Partija reikalauja iš komunistų atkaklumo ir aktyvumo kovoje už partijos politikos įgyvendinimą. Partijai reikalingi ne surambėję ir abejingi valdininkai, vertinantieji asmeninę ramybę daugiau, negu reikalo interesus, bet nepailstami ir pasiaukojantieji kovotojai už partijos ir vyriausybės direktyvų įvykdymą, statantieji valstybinius interesus aukščiau už viską.

Komunistas, kad ir kokiam poste jis būtų, turi garbingai ir sąžiningai vykdyti partijos jam pavestą darbą. Jo pareiga — budėti valstybės interesų sargyboje, atkakliai kovoti su trukumais partinių, tarybinių ir ūkinių organizacijų darbe. Pas mus, deja, dar neįnyko darbuotojai, kurie stengiasi nuslėpti tikrąjį reikalų padėtį tame arba kitame darbo bare, pagražinti savo veiklos rezultatus. Pasitaiko faktų, kai atskiri darbuotojai stato siaurai vadybinius ir vietininkiškus interesus aukščiau už bendruosius valstybinius. Tariamai rūpindamiesi jų vadovaujamos vadybos įmonėmis, jie slepia nuo valstybės jų žinioje esamus materialinius išteklius, stoja į partinių ir valstybinių įstatymų laužymo kelią.

Partija reikalauja iš visų savo narių dorumo ir sąžiningumo, nenukrypstamai vykdyti savo partinę ir valstybinę pareigą. Į bet kokį partijos ir valstybės apgavimą, kad ir kokia forma jis pasireikštų, į bet kokį mėginimą apgauti, nuslepianč arba iškraipant tiesą, negalima

žiūrėti kitaip, kaip į ypač sunkų nusikaltimą partijai. Mūsų partijoje yra viena drausmė, vienas įstatymas visiems partijos nariams. Tas, kas mėgina apgauti partiją ir valstybę, vykdo priešvalstybinius veiksmus, daro rimlą žalą mūsų bendrajam reikalui.

Nenukrypstamai laikytis partinės ir valstybinės drausmės — ypatingai svarbi partinėms organizacijoms iškeltų uždavinių sėkmingo įvykdymo sąlyga. Komunistas privalo būti kovos už valstybinių planų bei užduočių įvykdymą ir viršijimą organizatorius. Jo pareiga — rodyti iniciatyvą ieškant ir išnaudojant gamybos rezervas, siekti įgyvendinti priemones, padedančias kelti produkcijos kokybę ir mažinti jos savikainą, kelti darbo našumą, įdiegti naują techniką.

Komunistas neturi teisės slėpti negerą reikalų padėtį bet kuriame darbo bare, praieiti pro šalį neteisingu veiksmų darančių žalą partijos ir valstybės interesams. Jis privalo pranešti vadovaujantiems partiniams organams ligi pat partijos Centro Komiteto apie trukumus darbe, nepaisant asmenų.

Veiksminga partinės ir valstybinės drausmės stiprinimo priemonė yra savikritika ir ypatingai kritika iš apačios. Kritika ir savikritika padeda laiku atskleisti trukumus, patempti darbuotojus, padeda gerinti reikalą visose srityse.

Visoje savo veikloje partinės organizacijos privalo auklėti komunistus griežčiausios partinės ir valstybinės drausmės laikymosi dvasia, atkaklios kovos už partinių nutarimų įvykdymą dvasia. Partinė organizacija turi reaguoti į kiekvieną, net mažiausią atvejį, kai komunistai pažeidžia drausmę. Būtina visomis jėgomis kelti partijos narių atsakingumą už partijos reikalą jausmą, vystyti jų politinį aktyvumą.

Partijos ir vyriausybės interesai reikalauja toliau stiprinti partinę ir valstybinę drausmę. Juo stipresnė bus partinė drausmė, tuo sėkmingiau komunistai ves mases komunizmo statybos keliu.

U. Žukovinas

Pradėjo pūdymų arimą

„Novaja žizn“ kolūkiečiai, sėkmingai užbaigę pavasario sėją, pradėjo pūdymų arimą. Jau suartę pirmi 15 hektarų. Kaip ir sėjoje, taip ir ariant pūdymus

pasižymėjo kolūkietis B. Ragainskas, kuris dienos užduotį įvykdė 140 proc., V. Dulevas — 150 proc., V. Liachas — 130 proc. ir eilė kitų. Kolūkiečiai išpareigojo iki

birželio mėn. 24 dienos pilnutinai užbaigti pūdymų arimą.

L. Murauskas,

kolūkiečių pirmininkas

Pasėlių priežiūra

Rūpinantis laukų derlingumo pakėlimu, mūsų kolūkyje daug dėmesio skiriama grūdinių bei techninių kultūrų, šakniavaisių pasėlių priežiūrai. Šiais metais kolūkis įsigijo pakankamą kiekį įvairių mineralinių trąšų,

reikalingų žiemkenčių ir vasarajaus patrešimui.

Dabar vykdomas vasarajaus papildomas tręšimas. Jau patrešta papildomai 196 ha vasarinių kviečių, 50 ha daugiametinių žolių. Artimiausio-

mis dienomis pradėsime javų ravėjimą.

Gera javų priežiūra prisidės prie aukštesnio derliaus gavimo.

K. Krasauskas,
„Bolševiko“ kolūkiečių sąskaitininkas

SPAUDOS APŽVALGA

Daugiau dėmesio kolūkiniams sieniniams laikraščiams

Zarasų rajono Mičiurino vardo kolūkyje reguliariai išleidžiamas sieninis laikraštis „Kolūkiečio balsas“. Tai — aktyvus kolūkiečių valdybos ir pirminės komjaunimo organizacijos pagalbininkas kovoje už tolesnį Žemės ūkio artelės sustiprinimą.

Sieninis laikraštis, pasakodamas apie pirmųjų patyrimą, ragindamas kolūkiečius reikiamai išnaudoti vidinius rezervas, itin didelį dėmesį skiria kovai prieš trukumus, vysto kritiką ir savikritiką. „Kolūkiečio balsas“ stengiasi konkrečiais faktais nuolatos priminti kolūkiečiams, kad kolūkiečių suklestėjimo laidas, pagrindinis jų gyvenimo įstatymas yra nenukrypstamas Žemės ūkio artelės įstatų laikymasis. Sieninis laikraštis griežtai pasisako prieš tuos kolūkiečius, kurie lažo artelės įstatus, nurodydamas, kokią žalą jie daro visuomeniniam ūkiui, visiems kolūkiečiams.

Kovodamas prieš darbo drausmės pažeidėjus, tinginius ir simulantus, sieninis laikraštis padeda kolūkiečių valdybai ir komjaunimo organizacijai auklėti kolūkiečius, moko juos visų pirmiausia rūpintis visuomeninio turto stiprinimu ir gausinimu.

Štai sieninis laikraštis iškritikavo kolūkiečių Pūslį už tai, kad jis nedalyvauja kolūkiečių gamyboje. „Kolūkiečio balsas“ rašė, kad iš trijų darbingų jo šeimos narių į darbą išeina tik vienas. Kolūkiečių valdyba, apsvarsčiusi šį straipsnelį, griežtai išpėjo kolūkiečių Pūslį. Ši kritika buvo veiksminga, kolūkiečiai ėmė taisyti.

Kitame straipsnyje iškeliamas blogas arklaininko Daubaros darbas, nurodoma, kokia žala daroma kolūkiui, nesirūpinant arkliais.

Ypač griežtai „Kolūkiečio balsas“ kovoja prieš visuomeninio turto grobstytojus. Jame buvo iškelta tai, kad kolūkiečiai J. Miškinis grobsto kolūkiečių avizus, o taip pat buvo parašyta apie žalingą Zakarkienės darbą, dėl kurios kaltės buvo padaryti dideli nuostoliai gyvulių fermai. Sieninis laikraštis, pabrėždamas antikorūpinę Miškinio ir Zakarkienės veiklą, išaiškino kolūkiečiams, kad ši veikla yra nukreipta prieš jų pačių gerovę, ir sukėlė kolūkiečių tarpe nepakantumo dvasią tokiems faktams. Atitinkamų priemonių ėmėsi pagal laikraščio signalą ir kolūkiečių valdyba.

Paskutiniu metu „Kolūkiečio balsas“ didžiausią dėmesį skyrė pavasario laukų darbams nušviesti. Jame buvo rašoma apie socialistinį lenktyniavimą tarp brigadų, iškeliami darbo pirmūnai, kovojama prieš agrotechnikos pažeidimus.

Sieninio laikraščio redakcinė kolegija ir redaktorius

dr. E. Šerekovaitė, leidami laikraštį, nuolat stiprina ryšius su kolūkiečių masėmis. Todėl jame rašo vis daugiau kolūkiečių, kurie pradeda vis drąsiau kelti frūkumus darbe. Tai įgalina „Kolūkiečio balsą“ operatyviau atsiliiepti į svarbiausius kolūkiečių gyvenimo klausimus, veiksmingiau kovoti už kolūkiečių sustiprinimą.

Kovoje už medžiagos veiksmingumą sieninio laikraščio redakcinė kolegija padeda kolūkiečių valdyba ir pirminė komjaunimo organizacija. Kolūkiečių valdyba apsvarsto svarbiausią kritikę medžiagą savo posėdžiuose. Komjaunuoliai yra aktyvūs sieninio laikraščio bendradarbiai. Tačiau sieninio laikraščio darbe esama ir nemaža trukimų, kurių šalinimu dar per mažai rūpinamasi. Per lėtai yra plečiamas aktyvas. Todėl laikraštis kartais pavėluotai atsiliiepia į svarbius klausimus arba nepastebi rimtų trukimų. Pasitaiko jame bendro pobūdžio, atitrūkusios nuo kolūkiečių gyvenimo medžiagos.

Sieninė spauda veiksminga jėga tampa ir kituose rajono kolūkiuose. Nemažą autoritetą kolūkiečių tarpe turi Kalininio vardo kolūkiečių sieninis laikraštis „Darbo žiedai“, kuris kovingai nušviečia laukų darbus, kovoja prieš trukumus. Dalykiška kritika daro sieninį laikraštį gyvesnį, įdomų. Pasiekimų turi sieninė spauda ir „Lenino alminimo“, Ždanovo vardo kolūkiuose. Šiuo metu sieniniai laikraščiai yra leidžiami visuose rajono kolūkiuose, o daugumoje brigadų išeina kovos lapeliai.

Sieninė spauda, kaip rodo priešakinių rajono kolūkiečių patyrimas, gali būti labai veiksminga priemonė kovoje už tolesnį kolūkiečių sustiprinimą, už partijos XIX suvažiavimo nutarimų įgyvendinimą. Tačiau sieninės spaudos rajono kolūkiuose vaidmuo žymiai pakiltų, jeigu jai būtų teikiama nuolatinė parama tiek iš rajoninio laikraščio pusės, tiek iš partijos rajono komiteto. Sieninių laikraščių redaktoriai labai retai sukvičiami į pasitarimus, kur jie galėtų pasidalinti savo patyrimu, pasimokyti, gauti reikalingą paramą. Geriausių kolūkiečių sieninių laikraščių redakcinių kolegijų darbo patyrimas neapibendrinamas ir nepaskleidžiamas, kolūkiečių sieninės spaudos aktyvas nemokomas. Dar retas reiškinys yra rajono laikraštyje sieninės spaudos apžvalgos, o ir išspausdintos nevisuomet būna dalykiškai pamokančios.

Šiuos trukumus reikia šalinti ir nuolatos rūpintis kolūkiečių sienine spauda, jos vaidmens pakėlimui kolūkiečių gyvenime!

(„Tiesa“)

Mylėkime knygą - žinių šaltinį!

Skaitytojai apie knygas

Tikrasis tarybinis žmogus

Neišdildoma įspudį man padarė B. Polevojaus „Apy-saka apie tikrąjį žmogų“. Ją perskaitęs, dar kartą įsitiki-nau didžiąja mūsų liaudies jėga, jos nenugalimumu.

Aleksiejus Meresjevas — vienas tarybinės liaudies vai-ku. Iš jo paveiklo visa jėga išryškėja tarybinio žmogaus bruožai — siekimas tikslo, ryž-tingumas, atkaklumas, inicia-tyva, drąsumas, išvermingu-mas, begalinis atsidavimas savo socialistinei Tėvynei...

Tik tokie žmonės, kaip Aleksiejus Meresjevas, galė-jo įstengti sukurti šalyje so-

cializmą, galėjo sutriuškinti fašistinį žvėrį ir nepaprastai sparčiais tempais atstatyti ka-ro sugriautą liaudies ūkį. Tai jie šiandien, Komunistų par-tijos vadovaujami, stato švie-sų komunizmo rūmą.

Labai teisinga autoriaus pastaba knygos gale: „Aleksiejus Meresjevas ir yra tas tikrasis tarybinis žmogus, kurio niekad nesupranto, ir nesuprato iki pat savo gėdin-gos mirties, Hermanas Ge-ringas, kurio nesupranta iki šiol visi tie, kurie linke pa-miršti istorijos pamokas, ku-rie ir dabar slaptai svajoja

eiti Napoleono ir Hitlerio ke-liu“.

Jie negali suprasti tarybinio žmogaus, jo jėgos, nes jie nežino tikrosios laisvės, kuri yra mūsų šalyje.

Laisvė išugdė tvirtą tarybi-nio žmogaus charakterį, įbrė-žė jame tvirtos valios bruo-žus, išmokė be galo mylėti savo Tėvynę — laisvės įkūni-jimą.

Ši knyga — tiesos apie ta-rybinį žmogų, tikrąjį tarybinį žmogų — šaltinis.

A. Mičiūnas,
kolūketis

Tėvynės meilės pavyzdys

Daug perskaičiau knygų, daug gilios tiesos jose sura-dau, iš jų išmokau geriau pažinti gyvenimą.

Neseniai aš perskaičiau Bo-riso Polevojaus knygą „Mes — tarybiniai žmonės“, kurioje jis vaizduoja tarybinius žmo-nes, Didžiojo Tėvynės karo metais ginančius savo socia-listinę Tėvynę. Jų negalima nei palenkti, nei palaužti. Jie atliko didžiulius žygius Tė-vynės laisvės ir nepriklau-somybės išsaugojimo vardan.

„Tai neišgalvoti didvyriai“, — rašo knygos įvade autorius. Pasakojimų teisingumas

mane ypatingai giliai pavei-kė. Aš pamačiau, kokia yra didi mūsų liaudis, koks gilus ir ugningas yra tarybinis pa-triotizmas.

Tėvynės meilės įkvėpti, tarybiniai žmonės karo metu negailėjo savo jėgų ir gyvy-bės, kad tik Tėvyne būtų laisva.

Jų pasiaukojamos, didžios kovos paveikslai uždegė ma-nyje dar karštesnę meilę sa-vo didžiąjai Tėvynei, sukėlė pasididžiavimą narsiąja tary-bine liaudimi. Ir darosi taip gera žinant, kad esu šios narsiosios liaudies dukra.

Seniai praužė karas. Tė-vynė užgydė jo padarytas žaizdas. Ji dabar pilna jėgų; žydi mūsų Tėvyne. Tarybi-niai žmonės dabar atlieka nepaprastus žygius didžiosio-se komunizmo statybose, fab-rikuose, mokslinio tyrimo la-boratorijose, kolūkių laukuose. Jų patriotizmas liepsnoja su nemažesne jėga, kaip Tė-vynės karo dienomis.

Greit ir aš, baigusi mok-lą, įsijungsiu į didingą ko-munizmo statybą.

S. Savičenko,
II vidurinės mokyklos
IX klasės mokinė

Tarybinės moteries paveikslas

Tarybinės moteries paveiks-las plačiai įėjo į mūsų ša-lies literatūrą, kaip naujos moteries, laisvos nuo išnaudo-jimo, paveikslas.

A. Malcevo romane „Iš visos širdies“ vaizduojama moteris — kolūketė Grunia. Ji pilna energijos, pasiryžu-si nugalėti visas kliūtis sie-kiant savo užsibrėžtojo tiks-lo. Jos asmenyje stipriai iš-ryškėja tarybinio žmogus charakteris.

Grunia neužsidaro siaura-

me asmeninio gyvenimo rate, o gyvena kolūkiui, visuo-menei. Ji nepalūžta dėl as-meninės nelaimės, o dirba dar tvirčiau, atiduoda savo jėgas liaudies gerovei.

Platus kolūkių laukai. Juo-se banguoja brandūs javai. Grunia pastekė savo tikslą — išaugino aukštą derlių. Ji tikslo siekė ne viena, o vie-ningo kolektyvo padedama. Dalydamasi su kitais savo patyrimu, mokydamsi iš ki-tų laimėjimų, atkakliai ir

kantriai dirbdama, ji įstengė pasiekti savo tikslą.

Perskaičiusi šią knygą, aš giliai susimąsčiau. Ir man pasidarė nesmagu, kad dar nevisada parodau pakanka-mai ryžtingumo nugalėti pa-sitaikantiems sunkumams.

Grunios paveikslas padėjo man atsikratyti neryžtingumo, paskatino dirbti dar atkakliau siekiant sėkmingai užbaigti mokslą.

V. Predkelytė,
I vid. mokyklos XI kl. mokinė

Geriausias draugas

Iš pat vaikystės pamėgau skaityti knygas. Skaitydavau viską, kas pakliudavo: ir pa-sakas, ir įvairius nuotykių romanus, ir mokslinę litera-tūrą. Tačiau labiausiai man patiko Žemaitės ir Biliūno vaizdai ir apsakos, vaiz-duojančios realų žmonių gy-venimą. Jos man budavo gerai suprantamos ir artimos savo turiniu mane supančiai aplinkai.

Dabar aš laisvalaikį pra-leidžiu skaitydamas tarybi-nių rašytojų kurinius. Ir ne vien tik grožinė literatūra mane domina. Greta A. Vien-nolio „Paskenduolės“, A. Fadiejevo „Jaunosios gvar-dijos“, N. Ostrovskio „Kaip grūdinosi plienas“ aš su di-deliu susidomėjimu nagrinė-ju Partijos istoriją, V. I. Lenino ir J. V. Stalino bio-grafijas, susipažinau su par-tijos XIX suvažiavimo me-

džiaga. Taip pat skaitau lite-ratūrą žemės ūkio klausimais.

Nuoseklus tarybinės lite-ratūros skaitymas man išaiš-kino daugelį iki tol nesu-prantamų dalykų, parodė, ko-kia didinga yra mūsų Tėvy-nės praeitis, kokia nepalau-ziamą mūsų liaudis kovoje už komunizmo sukūrimą. Dabar aš žinau, kiek pasi-aukojamo darbo reikalauja didžiosios komunizmo staty-bos ir su kokia meile dirba tarybiniai žmonės, pamačiau, koks didelis žingsnis į ko-munizmą yra socialistinis lenktyniavimas, apie kurį ra-šoma daugelyje knygų.

Aš kviečiu visus kolūkie-čius pamilti tarybinę knygą, jos skaitymui pašvęsti laisva-laikį.

B. Špakauskas,
„Krasnyj Oktjabr“ kolūkių
kolūketis

Knygos mėgėjai

Mūsų rajoninė biblioteka šiuo metu turi apie 400 skaitytojų. Tai įvairaus amžiaus ir užsiėmimo žmonės: darbi-ninkai, tarnautojai, kolūkie-čiai, namų šeimininkės, moksleiviai.

Dažnai sutiksi bibliotekoje kolūketį Šepliakovą. Jis yra vienas aktyviausių skaityto-jų. Paskutiniu metu drg. Šepliakovas perskaitė Gu-daičio-Guzevičiaus „Kalvio Ignoto teisybę“, G. Nikola-jevos „Pintį“, M. Medinskos „Marja“, Sobko „Taikos lai-dą“.

Apie 30 knygų perskaitė šiemet jaunas darbininkas Bliacheris. Jis ypač domisi tarybinę rašytojų ir Vakarų Europos rašytojų-revoliucio-nierių veikalais.

Tarnautojų E. Skrunkevi-čiūtės ir G. Ankudinovo abo-nentų lapeliuose taip pat il-gas perskaitytų knygų sąra-sas. Čia surasi ir politinės literatūros, ir klasikų veika-lus, ir tarybinę rašytojų kū-rinius.

Apie 40 knygų perskaitė šiais metais namų šeiminin-kė F. Semionova. Jos mėgia-miausios knygos — Gorkio veikalai. Nemaža ji perskaitė ir kitų tarybinę rašytojų kū-rinių.

Dažni bibliotekos lanky-tojai yra drg. drg. E. Kuria-šova, L. Kobiakovas, Beino-ras, Vrublevičiūtė, Jasiūnas ir daug kitų žarasiečių.

V. Petkevičienė,
rajoninės bibliotekos
vedėja

NAUJOS KNYGOS

Apsakymas apie Indijos kaimą

Neseniai išversta į rusų kalbą ir išleista Indijos eko-nomisto I. U. Mumou knyga „Indijos kaimas“. Joje pa-pasakojama apie sunkią In-dijos valstietijos dalį. Auto-rius aprašo Pietų Gudžera-to rajoną, kur kapitalistiniai santykiai kaime išvystyti la-biau, negu kituose šalies ra-jonuose. Tačiau ir čia vyrtau-ja feodalinė-dvarininkiškoji priešpanda, palūkininkavimas, žemės nuomojimas iš pusės, kurie sudaro kaimo darbo žmonėms nesuskaičiuojamas kančias. Knygoje pateiktas vaizdas duoda aiškų niurios Indijos kaimo tikrovės su-praimą.

Formaliai Pietų Gudžerato valstiečiams priklauso 36 pro-centai žemės. Tačiau beveik trys ketvirtadaliai valstiečių sklypų užstatyti be jokios vilties juos išpirkti.

Nedidelis skaičius dvari-ninkų ir palūkininkų valdo

beveik visą žemę. Jie patys neapdirba jos, o išnuomoja smulkiais sklypais vieneriems metams. Nuomojama vergo-vinėmis sąlygomis. Nuomi-ninkas turi sėti tik tas kul-tūras, kurių reikalauja dvarininkas. Rūpinimasis sėkla, jaučiais ir žemės ūkio pa-dargais užkraunamas nuomi-ninkui. Dvarininkas paima sau pusę derliaus ir dar valstiečio pusę dalį jo anks-tyvesniam įsiskolinimui pa-dengti. Be to, nuomininkas privalo sumokėti pusę žemės mokesčio. Jeigu dvarininkas išveš mėšlą nuomininko lau-ke arba pasiūs savo jaučius derliui pervežti, nuomininkas už tai turi mokėti atskirai. Valstietis taip pat privalo pristatyti dvarininkui dalį šiaudų, stiebių ir medvilnės dėžučių lukštų. Nuomos su-tartyje net numatoma žolė, kuri išaugo žemės sklypo

pakraštyje. Už ją irgi imamas papildomas mokestis.

Plėšikiškos nuomos sąly-gos nulemia elgetišką Indi-jos valstiečių gyvenimo ly-gį. Knygos autorius apskai-čiavo, kad valstiečių šeimos minimaliausių gyvenimo po-reikų patenkinimui reikia 229 rupijų metams. O vidutinės nuomininko metinės pajamos svyruoja tarp 75 ir 80 rupi-jų. Paprastai valstiečiai mala ryžių pelus kartu su grūdais ir iš šito mišinio kepa duon-ą, kurią valgo vieną, ret-karčiais — du kartus per dieną. Nei pieno, nei daržovių vals-tiečiai nevartoja. Autorius sako, kad „bado mirties at-sitikimai tarp šių valstiečių daug gausesni, negu pap-rastai galvojama“. Vidutiniš-kai pasiturinčio valstiečio-nuomininko šeima laiko lai-me turėti lovą, keletą senų paklodžių ir vatos antklodę.

Šviesai, muilui ir panašioms išlaidoms jie bendrai nieko neišleidžia.

Kad suvestų galus, vals-tiečiai priversti įsiskolinti. Jie skolinasi pinigų arba grūdų iš dvarininkų ir palūkininkų už didelės palūkanas. Pačios skolos valstietis jau niekada negalės gražinti. Ši skola kasmet vis didėja ir pereina valstiečio vaikams, kurie irgi yra palūkininko vergovėje visą gyvenimą. Pagaliau, ateina laikas, kai palūkininkas pareiškia ieškinį skolininko menkam turtui. Valstietis ne-tenka savo žemės sklypelio, jaučių, žemės ūkio invento-rius ir tampa samdiniu. Bendras Indijos valstiečių įsiskolinimas siekia devynis milijardus rupijų.

Pusbadis gyvenimas, ne-raštingumas, prietarai padeda plisti įvairioms ligoms Indijos kaime. Valstiečiai tiek tam-sūs, kad paprastai kreipiasi pagalbos ne pas gydytojus, o pas vietinius burtininkus — „buchva“, kurie gydo juos užkeikimais, tariamai išvary-

dami „piktąsias dvasias“, ku-rios sukelią ligą. Toks „gy-dymas“, suprantama, neiš-gydo ligonio, o veda prie tolesnio ligos išsiplėtimo ir prie mirties. Nenuostabu, kad vidutinis žmogaus amžius In-dijoje lygus 23 metams.

Knygoje „Indijos kaimas“ kalbama vien apie valstiečius. Autorius nieko nesako apie Indijos samdinių likimą, ku-rie kartu su savo šeimomis sudaro apie šimtą milijonų žmonių, tai yra apie trečdali šalies gyventojų. Jų padėtis dar blogesnė, negu valstie-čio-nuomininko padėtis.

Paskutiniaisiais metais plačios Indijos valstiečių masės pra-deda suprasti agrarinių santy-kių pagrindinio perlau-imo būtinumą, žemės perdavimo valstiečiams būtinumą. Jie stojo į kovą už išsivadavimą nuo bado ir žemės neturėji-mo. Jų tikras sąjungininkas ir vadovas kovoje už geresnį gyvenimą yra Indijos darbi-ninkų klasė, vadovaujama Komunistų partijos.

V. Žarovas

Tarptautinė apžvalga

Dėl Daleso kelionės į Afriką ir Aziją

Neseniai JAV valstybės sekretorius (užsienio reikalų ministras Dalesas) keliavo po Artimųjų bei Viduriniųjų Rytų ir Pietų Azijos šalis. Per 20 dienų jis kartu su vadinosios „saugumo savitarpio užtikrinimo valdybos“ vadovu Stasenu aplankė 12 valstybių: Egiptą, Izraelį, Transjordaniją, Siriją, Libaną, Iraką, Saudo Arabiją, Indiją, Pakistaną, Turkiją, Graikiją ir Libiją.

Kas privertė JAV valstybės sekretorių leisti į tokią ilgą kelionę?

Paties Daleso ir kitų JAV oficialių asmenų pasakymai šiuo reikalu yra gana neaiškūs. Pagal tuos pareiškimus, Dalesas „paprastai“ važiuo, norėdamas „asmeniškai susipažinti su padėtimi vietoje“ ir pranešti apie ją prezidentui Eizenhaueriui. Tačiau buržuazinė spauda išplepėjo tikrąsias šios kelionės priežastis. Antai, pavyzdžiui, laikraščio „Niujork Herald Tribune“ korespondentas Raselis rašė: „Daleso kelionė į Viduriniuosius Rytus, į Indiją ir Pakistaną gali padėti... pašalinti klaidas, kurios sulaukė seniai planuojamos Viduriniųjų Rytų gynybos organizacijos įkūrimą“.

Žodžiu, kaip teigia spauda, Dalesas ten nuvyko, siekdamas: pirma, — geriau įtvirtinti JAV naftos trestų pozicijas, o kartu ir susilpninti dar labiau susvyravusias savo svarbiausiojo konkurento — Anglijos pozicijas; antra, — paversti šio rajono šalis JAV kariniu strateginiu plačdarumu. Kaip tik to siekdami, Amerikos valdantieji sluoksniai jau seniai mėgina pririšti Artimųjų ir Viduriniųjų Rytų šalis prie agresyvios Šiaurės At-

lanto Sąjungos karinio vežimo. Tačiau, spaudžiant liaudies masėms, kurios siekia taikos ir nacionalinės nepriklausomybės, anksčiau visi panašūs mėginimai sužlugdavo.

Kokius gi rezultatus pasiekė Daleso kelionė, jo susitikimai su 12 Artimųjų Rytų valstybių vadovais?

Užsienio spauda šiuo klausimu yra vieninga — JAV valstybės sekretoriaus kelionė iš esmės nedavė jo norimų rezultatų. Antai, Danijos finansinių šulų laikraštis „Bersen“ rašė: „...Egipte visa spauda reiškė nepasitenkinimą Daleso buvimu šalyje... Izraelyje, jo derybų su vyriausybe momentu, buvo surengtas stambus protesto mitingas. Libane Dalesas buvo sutiktas su neslepamu priešišku... Dalesas savo kelione pagilino prieštaravimus tarp arabų šalių ir Vakarų šalių“.

Taikos jėgos auga

Gegužės mėnesio pradžioje Pasaulinės Taikos Tarybos biuras savo posėdyje priėmė nutarimą: sušaukti birželio mėnesio 15 d. Budapešte Pasaulinės Taikos Tarybos sesiją. Kaip buvo pažymėta biuro pareiškimė dėl šio nutarimo, sesija šaukiama, siekiant surasti kelius, kurie padėtų surengti didžiųjų valstybių derybas, ir „siekiant įtraukti į veiksmus taikai ginti visus tuos, kurie pastarųjų įvykių įtakoje pradeda suprasti derybų reikalingumą ir galimumą“.

Kaip „pastarieji įvykiai“, apie kuriuos minima biuro komunikate, suprantami tie taikūs žygiai, kuriuos pastaruoju metu dar kartą padarė demokratinės stovyklos šalių vyriaybės. Konkrečiai, rei-

kalas liečia TSRS ir liaudies Kinijos vyriausybių, o taip pat liaudies demokratijos šalių vyriausybių teigiamą atsakymą į Tautų kongreso taikai ginti Kreipimąsi, kuris ragina surengti derybas tarp penkių didžiųjų valstybių, siekiant sudaryti Taikos Paktą. Prie tų įvykių taip pat priklauso naujas svarbus Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos ir Kinijos vyriausybių žygis, nukreiptas į taikos sudarymą Korėjoje. Visa tai su milžinišku entuziazmu sutiko geros valios žmonės visame žemės rutulyje.

Šių įvykių įtakoje taikos šalininkų judėjimas dar labiau sustiprėjo, prie jo prisidėjo nauji milijonai vyrų ir moterų visose pasaulio šalyse. Šiuo atžvilgiu būdingas Anglijos pavyzdys. Pastaruoju metu čia įsitraukė į kovą už taiką naujos gausios profsąjunginės, kooperatinės, religinės organizacijos, o taip pat eilė politinių veikėjų. Daugelyje labai stambių šalių miestų renkami parašai po peticijomis, kuriose raginama nustatyti taiką Korėjoje ir surengti derybas tarp didžiųjų valstybių. 80 parlamento narių — leiboristų partijos atstovų, pateikė parlamentui pasiūlymą — paraginti Britanijos vyriausybę „parodyti iniciatyvą rengiant sąlygas susitarimui, po kurio sektų penkių didžiųjų valstybių konferencijos sušaukimas, SNO sustiprėjimas ir tarptautinės ekonominės konferencijos sušaukimas tam, kad būtų apsvarstyta galimybė pasaulinei prekybai žymiai išplėsti“.

Taip kiekvienoje šalyje auga taikos jėgos.

I. Artimovas

MUMS RAŠO

Kur dingo laikraščiai?

„Pažangos“ kolūkio kolūkielis agitatorius drg. Šantaras, norėdamas geriau susipažinti su kolūkinės gamybos pirmųjų patyrimu, plačiau jį skleisti kolūkiečių tarpe, užsiprenumeravo nuo gegužės mėnesio „Valstiečių Laikraštį“.

Laukė prenumeratorių laikraščio vieną savaitę, laukė antrą, — o jo nėra ir nėra. Kreipiasi pas kolūkio laiškininką drg. S. Savickaitę: kodėl, girdi, nėra laikraščio? Ta atsako, kad nieko neži-

nanči, negaunanti iš Degučių ryšių agentūros. Pasiėmęs kvitą, drg. Šantaras nuėjo į Degučius, bet čia gauna atsakymą, kad laikraštis atiduodamas laiškininkei. Taip pradėjo gegužės mėnuo, o prenumeratorių laikraščio ir negavo.

— Kur dingo laikraščiai?

Į šį klausimą gali atsakyti tik kolūkio laiškininkė drg. Savickaitė ir Degučių ryšių agentūros darbuotojai.

A. Pulinas

Apleistas namas

Einant Kapsuko — Mickevičiaus gatve atkreipia dėmesį namas Nr.28. Jau keli mėnesiai, kai iš šio namo išsikraustė moterų konsultacija ir dantų kabinetas, bet namas dar tebestovi tuščias ir neprižiūrimas. Jame išlisis dienas žaidžia aplinkinių gy-

ventojų vaikai. Išdaužyta daug langų stiklų, dabartinių metu trūksta net vienos pusės durų. Nenoromis kyla klausimas: kodėl šiuo namu neprižiūri butų valdyba, kodėl ji nesidomi komunalinių namų stoviu?

I. Rimantas

Jaunieji sportininkai

Neseniai I vidurinės mokyklos sporto aikštelėje įvyko III—IV klasių mokinių spartakiada. Jaunieji sportininkai buvo gerai pasiruošę, todėl pasiekė gerų rezultatų.

Pirmąsias vietas šuoliuose į tolą ir aukštį, o taip pat trumpų distancijų bėgime užėmė IV „b“ klasės mokinys

K. Savičius. Toliausiai granatą numetė tos pačios klasės mokinys V. Kemelis.

Iš mergaičių tarpo gerų rezultatų pasiekė IV „a“ klasės mokinė O. Marcinkevičiūtė, H. Mališauskaitė, Z. Vrubliauskaitė, IV „b“ klasės mokinė M. Goršanovaitė.

J. Ketlerytė

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Užmirštos pareigos“

Tokio pavadinimo skaitytojo laiškas buvo išspausdintas „Pergalės“ Nr.57(867).

Jame buvo nurodyta blogas Mičurino vardo kolūkyje esančios parduotuvės vedėjo darbas.

Laiškas buvo apsvarstytas Degučių vartotojų kooperatyvo valdybos posėdyje. Už trūkumus darbe Degučių vartotojų kooperatyvo valdyba parduotuvės vedėjui drg. Juodvalkiui pareiškė papeikimą su perspėjimu.

„Kai nėra apskaitos gyvulininkystės fermose“

Straipsnis tokia antrašte buvo išspausdintas „Pergalės“ 58(868) numeryje.

Jame nurodyta, kad Puškino vardo kolūkyje bloga apskaita gyvulininkystės fermose, didelis kadru tekamumas, ko pasėkoje visuomeninės gyvulininkystės išvystymas vyksta silpnai.

Straipsnis buvo apsvarstytas valdybos posėdyje.

Kiaulių fermos vedėjui A. Čičeliui ir stambių raguočių fermos vedėjui A. Aleksiejevui duoti nurodymai apskaitai sutvarkyti. A. Čičeliui už blogą darbą pareikštas griežtas įspėjimas.

Redaktorius L. RUDAŠEVSKIS

Jau priimama prenumerata rajoniniam laikraščiui

„Pergalė“

1953 metų antrajam pusmečiui
Laikraštis išeina 3 kartus per savaitę

Prenumeratos kaina:

- 1 mėn. — 1,95 rub.
- 3 „ — 5,85 rub.
- 6 „ — 11,70 rub.

Prenumeratą priima ryšių ir „Sąjunginės Spaudos“ skyriai bei agentūros, visuomeniniai spaudos platintojai, kolūkių laiškininkai ir apylinkių Tarybų sekretoriai.

Amerikos žurnalo liudijimas apie padėtį Pietų Korėjoje

NIUJORKAS. (TASS). Neseniai žurnalas „Niu Ripablik“ paskelbė Tomo Fitcsimonso straipsnį, kuriame aprašoma padėtis Pietų Korėjoje.

„Milijonai Pietų korėjiečių, — rašo žurnalas, — neteko pastogės, milijonai negali pakankamai uždirbti pragyvenimui ir yra priversti priklausyti nuo pašalpų; beveik visi gyventojai neprivalgo; dešimtys tūkstančių mirė nuo bado ir šalčio ir tūkstančių kitų laukia tas pats likimas. Karo metu buvo sunaikinti arba smarkiai apgadinti gyvenamieji namai, elektrinės, pramonės įmonės ir transporto priemonės, kurios, ištiesai painotos, įvertinamos mažiausiai dviem milijardais dolerių. Žuvo milijonas arba daugiau piliečių. Produkcijos gamyba Pietų Korėjoje, išreiškiant kainomis, sumažėjo iki 950 milijonų dolerių per metus palyginti su bendra 1,35 milijardo dolerių suma 1949—1950 metais. Šiuos skaičius

atspindi tas faktas, kad mažiausia vienas milijonas darbingų žmonių nedirba ir, turbūt, trečdalis visų šalies darbininkų panaudojami nepakankamai. Lieka nepanaudoti taip pat daugelis kitų išteklių. Visa tai vyksta pašėlusios infliacijos ir nepaprastai žemo vartojimo lygio sąlygomis — ir viena, ir kita veda į atsargų slėpimą, spekuliaciją ir korupciją.

Žmonių ir materialinių išteklių sunaikinimas sukėlė kritišką vartojimo prekių stoką. Šias prekes dabar tenka importuoti tvirta valiuta. Trumparegiška SNO karinės vadovybės politika, už kurią daugiausia yra atsakingos Jungtinės Valstybės, dar labiau padidino šią pagrindinę vargo priežastį, sukeldama infliaciją. Dėl šios politikos Pietų Korėja buvo aptvindyta pinigais — pinigais, kurių užtuojau pradėta reikalauti garantuoti deficitinės pre-

kėmis ir kurie pradėjo prarasti vertę. Pietų Korėjos vyriausybė turėjo kas mėnuo duoti SNO karinei vadovybei apie 4 milijonų dolerių paskolą vietine valiuta darbininkams apmokėti. Pietų Korėjos ekonomikai būtų naudinga, kad už tokią pat sumą būtų suteiktas dolerinis kreditas importuoti prekėmis, kurioms įgyti galėtų būti leidžiama ši vietinė valiuta. Vietoje to dėl sąskaitų apmokėjimo nepaprastai didelių vilkinimų į rinką mėnuo iš mėnesio buvo metami popieriniai pinigai, negarantuoti prekiomis. Nelemtajam ratui uždaryti susitarimo dėl mokėjimų pasirašymą dar labiau užvilkino Jungtinių Valstybių reikalavimai, kad būtų atsiskaitoma devaluotu kursu.

Šitokia yra padėtis Pietų Korėjoje — karas naikina turtingumą, infliacija naikina vertybes“.

(ELTA).